

حصه سوم

تعلیقات راجع به سید علی ترمذی

جد اعلای

سید جمال الدین

تصنیف: محمد امین خوکیانی مدیر و صاحب امتیاز

جریده ملی انیس

شغل خاندانی سیدعلی و مسقط الرأس او

سید جمال الدین افغان که از احفاد سیدعلی ترمذی پیر بابای بنیری است بمناسبت ترجمه کتاب و سوانح سید جناب پیر بابا اینک ضمیمه کتاب میشود (مترجم) درویزه حکایه می نماید که سیدعلی ترمذی میفرمود : « پدر مشفق قنبر علی نام داشت که اهل دربار مغولی اورا امیر نظر بهادر گفتندی (۱) و پدر کلان من سید احمد نور صاحب علم فضل بوده و اوقات عزیز خود را به درس و تدریس و زهد و ریاضت صرف میفرمود از متاع دنیا و مافیهای پروا بوده الا اینکه نظر مرحمت به این بنده معطوف میداشت و سلسله کبرویه در خاندان ما نسلاً بعد نسل از شیخ نجم الدین کبری تا این وقت جاری آمده و جدا مجد من در وقت وفات خویش به من عاجز اجازه آن را داده دعا فرمود :

مسکن ما قندز است امیر تیمور کورگان ما می ایشان میشد پدرم قنبرعلی دربار و دربار داری را دوست می داشت و جد امجدم زاهد گوشه نشینی بوده که اوقات عزیز خود را به مشاغل علمی و عبادات خالق می گذشتاند

دوره طفولیت

درویزه از سیدعلی نقل می کند که در هنگام خورد سالی طبیعت من خیلی آزاده بوده از مال و متاع دنیا بی پروا می بودم بنا بر این مردم دیوانه ام خیال نموده در خانه هم مرا به این لفظ خطاب میکردند :

بنابر عادت جاریه ارکان خاندان ما اطفال خورد سال خاندانی ها را برای تربیه و دوستی انتخاب می نمودند مرا هیچ کس نه پسندیده و میگفتند که این دیوانه است

(۱) امیر تیمور گورگان در قرن هفتم گذشته و سید ترمذی از قرن دهم است بنا بر آن همشیره زاده حقیقی امیر تیمور گورگان شده نمی تواند ممکن است از احفاد همشیره او شان باشد .

جدا مجدّم (سید احمد نور) فرمودند که این دیوانه از آن من باشد من استعداد این دیوانه را می شناسم بعد از آن عواطف پدری خود را در حق من روز افزون مبدول می فرمودند .

دوره تحصیل ابتدائی

جدا مجدّم مرا تحت مراقبت مخصوص پدری گرفته بودند و به نفس نفیس خویش مرا درس میدادند زمانیکه شرح جامی را می خواندم عمر جدّمبارک من خاتمه یافته در وقت احتضار مرا بحضور انور خویش خواسته فرمودند که از اجزاء قرآن کریم تا هر اندازه که یاد داشته باشی به حضورم قرائت نما !! من سوره ملک را به حضورشان قرائت نمودم در خاتمه آن فرمودند که دوباره بخوان سه مرتبه بحضورشان قرائت نمودم در حق من دعا فرموده بیان کردند آن برکاتی که ارثاً به من خداوند روزی گردانیده و یا از طریق سلسله محترمه کبرویه بما از روی ریاضیت رسید از خداوند رجاء می کنم که این برکات را بشما هم ارزانی فرماید. (۱)

(۱) در دوره ننگهاری در صفحه (۳۸۵) الی ۳۸۶ ارشاد می نگارند که شیخ علی در طریقت سلسله کبرویه شاگرد جد خود سید یوسف نور است و او شاگرد پدر خود سید احمد نور بخش است و او شاگرد ابواسحاق خستانی است و او شاگرد سید علی همدانی (که مزارش در یکپلی می باشد) و او شاگرد شیخ محمود فرقانی و او شاگرد علاء الدوله و او شاگرد نورالدین عبدالرحمن نسوانی و او شاگرد شیخ احمد سرفانی و او شاگرد شیخ مجدالدین بغدادی و او شاگرد سید علی لالا (مدفون غزنین) و او شاگرد شیخ نجم الدین کبیر (که این سلسله به او منسوب است) و او شاگرد شیخ عماد الدین یادبوسی و او شاگرد ابوالنجیب وردی و او شاگرد امام احمد غزالی و او شاگرد ابوبکر نساج و او شاگرد ابوقاسم کرمانی شاگرد عثمان مغربی شاگرد ابوعلی کاتب شاگرد ابوعلی رودباری شاگرد جنید بغدادی شاگرد سری سقطی شاگرد شیخ معروف شاگرد موسی رضاء شاگرد ابوعلی شاگرد کاه کاهای خود موسی کاظم و او شاگرد پدر خود امام جعفر صادق و او شاگرد پدر خود امام محمد باقر و او شاگرد پدر خود (زین العابدین) و از پدر خود امام حسین و او شاگرد پدر خود حضرت مرتضی و او شاگرد حضرت عثمان و او شاگرد حضرت فاروق و او شاگرد حضرت ابوبکر و او شاگرد محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم .

وقفه تحصیل و آغاز زهد

سیدعلی میفرمود که غم خور مشفق و مربی محقق من جدا مجدم چون رختا قامت را ازین جهان فانی بر بست من منفرد ماندم نه از مردم خود داری و نه به آنها اطمینان کرده می توانستم دائم غرق تفکر می بودم و خلوت وزهد را دوست می داشتم اما تفکر در این زهد بی مربی و این تقوی بی اساس علمی موجب گمراهی انسان میگردد مثلثیکه فرموده اند .

خیالات نادان خلوت نشین بهم بر برزند عاقبت کفر و دین

فتح هند و نقل سیدعلی از قندوز به هند

ز ما نیکه محمد هما یون یا د شاه را خدا و ند متعال فتح کشور هند روزی گردانید پسر مشفق را تیمناً و تبرکاً با خود به هندوستان برد پدر محترم مرا لباس درباری پوشانیده با خود به دربار پادشاهی حاضر نمیکرد لیکن در وجود من استعداد حیات پر تکلف دربار و آداب حضوری وجود نداشت . در مواقع لازم لباس درباری را کشیده به صحبت علماء داخل می شدم و تحصیل علم میکردم .

تحصیل و طریقت در هند

روزی از روزها باملا زمان خویش به مزار منور شیخ شرف الدین پانی پتی رفتم ملازمان خود را بیرون احاطه مزار استاده کرده منفرداً داخل احاطه مزار گردیدم همانجا خدا و ند متعال در فکر من این مفکوره را الهام نمود که از این جاه و جلال مادی صرف نظر نموده اوقات خود را به تحصیل علم صرف نمایم فی الحال به عملی نمودن آن اقدام کرده از دروازه دیگر مزار برآمدم و در تجسس مربی میگذشتم پدر مشفق نیز در جستجوی من بود و مرا پیدا کرده

انصاف پدران فرموده و ترغیبات دلربائی به من دادند اما به دل من اثر نمی کرد اخیراً
برای مصارف سفر نقودی به من مرحمت فرمودند عرض نمودم که ای پدر مهر بان
دل از مال دنیوی سیرگشته پول را نمیگرم اما آرزوی دعا دارم که به فرزند خویش
مرحمت فرمائی تا به تحصیل علم کامیاب شوم.

تحصیل علم نزد شیخ سیلونه

در نواحی مانگیور به حلقه درس جناب شیخ سیلونه که مدرس و محقق بوده داخل
شده کافیه را تکرار و وقایه و هدایه کتب (فقه) را از جناب ایشان تحصیل کردم تنها
پدر عزیزم بدر بار علاقه داشت ابا و آجداد تاجد اجمدم (سید احمد نور) مصروف علم
فضل و زهد و ریاضت بودند مرا نیز پدر کلانم بر جاده علم و زهد تریه میفرمودند و میل
طبیعی من نیز به این امر اضافه تر بوده پس سخنان استاد محترم خود را گوش میدادم
و هر کلمه که از زبان او شان بیرون میشد بدلم اثر میکرد و هر کرداری که از جناب
ایشان میدیدم مرا بسوی خود جذب می نمود اخیراً عرض نمودم که مرا اذن
طریقت فرمایند فرمودند که این بار گران را بر داشتن و آداب آن را محافظه کردن
یک امر سرسری ندانید در این جاده پر خطر خود سری را گنجایش نیست.
این امر مهم از مشکوه بنوی سینه بسینه اقتباس شده به اهل آن انتقال یافته اما
در این هنگام بسی از نادقه و ملاحده در لباس مشیخت داخل شده فرش بدعت را
هموار نموده بر بو ریای الحاد نشسته بسوی گمراهی و ضلالت مردم را سوق
مینمایند از چنین سالوسان مکار و گمراهان غدار خود داری باید نمود
مثلیکه فرموده اند.

مکن با صوفیان خام یاری	که باشد کار خامان خام کسای
طریق یخته کاری را ندانند	به خامی میوه باغت فشانند
زاصل خویش آن میوه بریده	بماند تا قیامت نار سیده

ز کار خام کس سودی ندارد چو حلوا خام باشد علت آرد

ایضاً

ای بسا ابلیس آدم روی هست پس بهر دستی نباید داد دست
این عالم با عمل و این زاهد با معرفت چون شوق مرا اضافه تر می دید میفرمود که
از جانب مریم برای من اجازه نیست که کسی را اذن بدهم لهذا مرا معذور پنداشته
صرف تعارف مرا بحق مرا خویش امدادی تصور نمائید و بسوی اهل این کار گرائید.

شیخ سالار رومی

شیخ سالار رومی برادر طریقت و پیر من است « شیخ بهاء الدین صامت » که
مری می ماو حضرت سالار رومی بوده شما را بحضور او شان معرفی می نمایم مرا
بحضور ایشان در مقام اجمیر با بیان حسب و نسب من و سفارش مشفقانه استادانم معرفی
گردانیدند.

وقتیکه حضرت سالار رومی حسب و نسب مرا پرسیدند و از احوال من آگاه شدند
فرمودند که ای سید! سادات سنی لائق مخدومیت اندنه خادمیت اما این امر از راه
خدمت و ریاضت حاصل میشود پس به ذمه من خدمت مصلاهی خود را تعیین فرمودند
من این خدمت را به کمال اخلاص انجام می دادم زما نیکه خلوص و صداقت مرا
مشاهده فرمودند به تحصیل تصوف گماشتند و قنأً فوقنأً شرح بعض نکات تصوف را
برایم توضیح می نمودند و مشکلات را بصورت خوبی حل میفرمودند لحظه از لحظات
فراق از مری می خود را گوارا نمی دادم اخیراً مرا به طریقت امر فرمودند.

دوره طریقت

طریقت دارای دورهای سه گانه است دوره شهرت دوره کشف و کرامت
دوره رضای محض الله تعالی.

کسانی که به دوره اول و دوم قناعت کردند و این امر را معراج خود دانستند
لائق حصول رضا و خداوندی نمی باشند.

دوره اول من آغاز شده و مرجع خاص و عام گردیدم.

حاجی سیف الله و ملك گدای گنگیانری

بعضی مردم از من ارا دتمندی را در متابعت شریعت غراء که مرتبه اول تصوف است
آرزو می نمودند مثل حاجی سیف الله و ملك گدای گنگیانری که همایون پادشاه او را
با خود از سرحد به هندوستان آورده بود اخیراً از این شهرت و علاقه مندی مردم
به ستوه آمده به شیخ خود شکوه بردم که این مردم مرا به عبادت نمی گذارند

اقامت گجرات و توصیه شیخ

حضرت شیخ را خداوند فراست کامل روزی گردانیده بود مرا توصیه فرمودند
که بسوی کوهستان بروید خودم از حضورشان رخصت گرفته به اراده رفتن بسوی
کشمیر روان شدم و قتی که به يك دهی از مضافات گجرات نوی رسیدم کیلاس نامی
که جهت دیدن من متصل در مردم آوازه افکنده و می گفت آن شخصی را که من
در خواب دیده و می گفتم که به این راه خواهد آمد و پیشوای مردم خواهد شد همین
شخص نو وارد است من به این دعوی از و گواه خواستم تا بدانم که این خواب
را قبل از ورود من به حضور کدام شخصی بیان کرده است با حالا میگوید جمعی
از حاضرین به صدق مقال او گواهی دادند حتی این را نیز گفتند که از حلیه شما نیز
برای مایبانات کرده و از خال پیشانی شما هم ذکر نموده بود و اینک بوجود
شما آن خواب کاملاً تطبیق می نماید

در وقت شکست همایون از شیر شاه ملاقات سید علی با پدر

هیچوم مردم بطرف من زیاد شد مدتی آنجا اقامت نمودم تا که همایون پادشاه از شیر

شاه افغان شکست خورده بالشکر شکست یافته که در تصرف داشت رو بکابل روان بود در این جمله پدر من نیز شامل بوده و در گجرات با او ملاقی شدم به آغوش شفقت گرفته مرا حم زبانی نموده فرمودند که از من سهوی سر زده بود اما جاده آباء واجداد را که علم و ریاضت است شما محافظه نموده اید.

هدهده پدر

پدرم در وقت رخصتی دو همیانی یکی از طلا و دیگری از نقره پیشم گذاشته فرمودند که این را به مصرف برسان عرض نمودم ای پدر مهربان به مال حاجت ندارم فرمودند نذر کرده ام تا بر فقراء صرف نمائی ناچار شده به خادم اشاره کردم که آنرا بردارد و با یکدیگر وداع نمودیم.

سید مصطفی فرزند ارشد سید علی بنیری میفرمود که بعد از زیارت شیخ شرف الدین پانی پتی پدر محترم با جدایم ملاقات نکردند و این اولین ملاقات آنها بود و او شان میفرمودند بعد از آنکه از مزار جناب شیخ شرف الدین برآمدند اسب و اسلحه را بدست بقالی به حضور پدر خویش تقدیم نمودند گویا پس از فراق این اولین ملاقات آنها دانسته میشد.

پنبه در عسکر افغانان هند

سید علی میفرماید که دلم از بار گران تصوف کمزور شده تاب تحمل آنرا برداشته نمی توانستم باراده ملاقات مربی خود سالار رومی از گجرات عازم اجمیر گردیدم تا خود را ازین بار طاقت فرسا برهانم چند روز سفر می نمودم و در عرض راه با لشکر شیر شاه افغان که تعاقب همایون پادشاه را میکردند برخوردیم در افغانها درشتی مزاج و بی علمی از دیگر اقوام اضافه تر است لهذا کسانیکه در فارسی گفتگو میکردند و اشرار دشمن خود میدانستند از همین جهت سواران شیر شاه

در خصوص قتل من باهم مشوره می نمودند و من به قضاء الهی راضی بودم اخیراً از من پرسیدند که از مال دنیا چیزی داری گفتم دو همیانی طلا و نقره دارم گفتند بده از آن ما ست خادم را اشاره کردم و به ایشان تسلیم نمود.

وفات شیخ سالار رومی

از قضاء خداوند قبل از رسیدن من به اجمیر حضرت شیخ از این دنیا رحلت فرموده بودند همینکه به دولت خانه شان رسیدیم پسر ارشد او شان شیخ حسین در مراقبه بوده حینیکه سر خود را از مراقبه بالا کردند مرادیده فرمودند: پدرم در حال به من بیان کرد که من دو چین داشتم یکی را به شخص نووارد بسیار ودومی را پارچه پارچه کرده براراد تمندانم تقسیم کن فوری هر دو را خواسته ملا حظه نمود که بر یکی از آن دو چین نام من نوشته بود فوراً در برم نمودند و چندی انجا اقامت نمودم.

عزیمت قندز

بعد از چند روز مخدوم زاده ام فرمودند: وصیت حضرت پدر بزرگوارم در حق شما آنست که در کوهستان اقامت نمائید حالا اختیار بشما است که بکدام یک از کوهستانات اقامت می نمائید یا اینکه به وطن خود مراجعت می فرمائید و بر اوطن خود شما هم کوهستان است من به این اراده رفته بودم که این بار گران را از دوش خود بیندارم لیکن اضافه تر شنگین شد به اراده وطن خود از انجا عزیمت نمودم

اقامت در قوم گگیانری دوابه هشنغر

هنگامیکه به پشاور رسیدم حلی سیف الله و ملک گدای گگیانی آنجا بامن ملاقی شدند بعد از سلام و ملاقات نسبت به ارادتمندی سابقه که در اجمیر بامن پیدا کرده بودند عرض کردند که وطن ما قریب است برای چند روز به همراه ما تشریف

ببرید تا آل و اولاد اطفال و وطن داران ما از صحبت و مواعظ شما پندها بدست آرند
 و از بدعت همدست بردار شوند دعوت ایشان را قبول نموده با آنها به علاقه
 «دوا به» رقت بسیاری از اهالی آنجا اجازه طریقت گرفتند و خلافت زیادی
 پند و موعظت شنیدند و از بدعت هارو گردان گشته براه راست سائق شدند و تازمانی
 به آن راه روان بودند لیکن در این روزها دوباره بطرف بدعت ها مائل شده اند
 عادت افغانهاست که سخن را در موضوع خیر و شر گوش می نهند اما سخن های خیر را
 بایندی کمتر می نمایند زیرا بی علمی در افغانها بسیار زیاد است اکثر افغانه
 این آوان از شنیدن سخن های خیر گریزان می باشند و به شنیدن سخن های شر
 بسیار مائل هستند

موجب این امر طوری که دیده می شود کثرت فساد عناد در ایشان است و تاحدی
 این مسئله عمومیت گرفته است که پند و نصیحت و پابندی شریعت مطهر در آنها
 خیلی دشوار میباشد.

عزیمت بوطن و معاودت به یوسف زئی

بعد از یکسال که در دوا به اقامت کردم اراده رفتم بوطن خود قندز نمودم اما
 دوستان و مخلصان گویان رفتم را به بهانه مانع آمده عرض کردند که در علاقه
 یوسف زئی دو ملحد پیدا شده که از راه راست محمدی منحرف گشته و شهرت
 زیادی را حاصل کرده اند یکی پیر طیب نام دارد که از قبیله افغانه غلجای است و دوم
 پیرولی نام دارد نژاد افغان بریخی است و اکثر اهالی یوسف زئی را از راه مستقیم
 شرع انور گشتانده منحرف ساخته می روند.

مسلك پیر طیب و پیرولی

پیرولی و پیر طیب مذکور سرود را حلال دانسته دائم آنرا می شنوند مرد وزن
 خورد و کلان را به دور خود فراهم نموده سخن های بیهوده و خارج از شرع انور

می گویند و از حدود شریعت باندازه دوری بسته اند که پیرو لی دعوی خدائی دارد
(نعوذ بالله منها) سزاوار است که بآن حدود تشریف از زانی داشته عوام آنها
را از کفر و ضلالت ایشان نجات بخشید هنگامیکه از خرابی دین محمدی شنیدم عزم
رفتن را به آن سرزمین بر خود واجب دانسته عزیمت نمودم .

اخلاق و عادات یوسف زئی

وقتی که به آن علاقه رسیدم دیدم که مردم ساده لوح اند و جوانان ایشان از پیران
ایشان در دیانت استوار تر اند - و زنان این مردم از مردان ایشان در اسلام قائم تر
و اطفال ایشان در عین خورد سالی دین طلب و دیانت پسند می باشند خد متکبران
و غلامان ایشان از امور نامشروع روگردان هستند .

اسباب بی علمی

لیکن مدرسه علم و علماء پرهیز گار ندارند لهذا تمام این مردم بی علم اند و از
سبب کثرت شیخان باطل و پیران بی حاصل که ایشان را براه مخالف شرع
دعوت می نمودند برخی پیرو ایشان شده و بدعت های بسیاری را بنام
دیانت قبول کرده بودند و مسلمانان ضعیف الاعتقاد را اغلباً به جاده گمراهی سوق
داده بودند .

عادت افغانها در خصوص روحانیون

از اصول افغانها است که در هنگام پیداشدن يك شخص نوی که از جمله علماء
یا صلحاء یا مشائخ یا زهاد باشد به مجرد شنیدن ورود این چنین رجال بر او گرد
می آیند و گروه گروه به صحبت او می رسند تا چیزی بشنوند .

امتیاز شخص صحیح از فاسد

افغانها فقط شائق شنیدن پند و نصیحت اند نه از عمل یعنی گفتار پسند می باشند

واز کردار غافل اند و عوام ایشان از جهت بی علمی فرق شخص صحیح و فاسد را کرده نمی توانند اهل حق را از اهل باطل جدا نکرده اقتدار علمی ایشان آنقدر نیست تا شخص نووارد را بشناسند که بر جاده حق استوار است یا از راه صحیح گمراه گردیده مگردانایان و ارباب ذکاوت ایشان اهل حق و اهل باطل را به خوبی امتیاز داده می توانند.

دخول در ولایت یوسف زئی و تبلیغ علم و معارف

بنا بر گفتار فوق اول اول در ولایت ایشان داخل شدم و تا علاقه (سدوم) رفتم مردم اطراف و جوانب گروه گروه به صحبت من میرسیدند و مواعظ می شنیدند در امور دینی با اندازه که معلومات داشتم برای ایشان بیان میکردم و ایشان را می گفتم که در راه علم و عرفان هر قدر که میتوانید کوشش خود را بکار اندازید و به شرع انور مستقیم و پاینده باشید از محبت اهل هواء و اهل بدعت خود را نگاهدارید هم چه مظاهرات را دوام دادم عند الموضع بیانات می نمودم چون ایشان دین طلب و حق جوی بودند بدل ایشان اثر میکرد به پندهای من گوش می دادند از اهل هواء و اهل بدعت بیزاری می نمودند حتی که بدعت ها و ضلالت ها به فحوائی (جاء الحق و زهق الباطل ان الباطل کان زهوقا) محو شد.

مناظره با پیران مبتدع

بعد از آن که اهالی قدری دانسته شدند عن من مناظره با آن دو پیر مبتدع کردم تا اثبات مذهب سنت و الجماعه و رد مذهب هوا و بدعت را در مناظره ایشان بنمایم و عوام زمانه را از راه باطل آنها باخبر گردانم.

پیروالی

پیروالی بر یخی هیچ وقت با من رو برو نمیشد تا مناظره به عمل آید.

پیر طیب

پیر طیب غلجائی چون از ساکنین هند بوده همین که از اراده من خبر شد شبشب بسوی هزاره گریخت زیرا (خفاش) طاقت دیدن نور آفتاب را ندارد و شب می پرد و ازان جهت (شب پره) نامیده شد این خفاش هم طاقت دیدار نور حق را نداشت که شبانه فرار شد الحق به این عمل اوسزا وار بود.

در افغانها پیرانی پیدا میشوند که سخن های جن را می شنوند و بنام غیب گوئی خود آنرا شهرت می دهند و ایشان نمیدانند که این چنین اعمال موجب کفر است زیرا غیب دانی خاصه ذات باری تعالی است (لایعلم الغیب الا الله). پیر طیب چون میدانست که خودم از قندوز می باشم و اراده وطن دارم در مردم اوازه انداخت که (سید علی) را از این ولایت کشیدم و به قندز انداختم (نعوذ بالله من هذا الکفر الصریح) دوستان و رفقاء من به اثر این دعوی او عذروالحاح بسیاری نموده عرض کردند که تا یک سال عزم قندوز را فسخ کرده در این ولا توقف فرمائید تا دعوی پیر طیب به دروغ انجا مد و ضعفاء این قوم به این گفته او از جاده حق منحرف نشوند من هم مشوره ایشان را قبول نموده عزم رفتن وطن را فسخ نموده در آن ولا توقف نمودم.

تا هل واقامت

از اصول جاریه افغانها است که کدام عالم یا صالحی که از قبیله ایشان نباشد و او را به پسندند اکابر و کلا تران ایشان بدون مهر معجل خواهر یا دختر خود را به نیکاح او میدهند برای اینکه دلبستگی آن عالم و صالح با او شان زیاد گردد و در وطن شان سکونت اختیار نماید و از صحبت او فیض گیرند بنابراین عادت جاریه ملک دولت ملی زئی که از قبیله

بارکشاہ زئی این طائفہ است خواہر خود (بی بی مریم) را بہ نکاح من داد
خودم ہر چند از پابندی عیا لداری خود داری می نمودم زیرا این علائق
برای ارباب شغل امور ناموافق تو لیدی نماید لیکن مراعات دلیک مسلمان
ہم از لوازم بود از مروت دور است کہ یک مسلمان را از خود آزرده بسازد ناچار
قبول نمودم در این وقت فہمیدم کہ اشارہ مرشد من شیخ سالارومی (رح) بہ
این علاقہ بودہ کہ توقف نمایم و مراد از کوهستانی کہ مرا توصیہ اقامت میفرمود
ہمین اماکن است فرزندان و دخترانم در این ولا تولد یافتند اخیراً ارادہ کردم
کہ بہ وطن ما لوف خود رقتہ زیارت والدین را بجا آرم و بہ لقاء ایشان خود
را مشرف گردانم

مراجعت بہ قندز

آل و عیال را در یوسف زئی گذاشتہ تنها بہ قندوز رقتم پدر بزر گوارم
رحل اقامت را از این دار نا پائدار برکنندہ بود اما بخدیمت والدہ عقیقہ
خویش مشرف شدم بعد از چندی والدہ ام از گذشتہات عمر گذشتہ پرسیدند
عرض کردم کہ در علاقہ یوسف زئی عیالدار گردیدہ ام
از روی شفقت و مہر بانی کاملہ حضرت والدہ ام فی الحال تہیہ سفر مرا
نمودہ امر فرمودند کہ ای فرزند حالا بروید و اگر بتوانید آل
و عیال را با خود گرفته بیارید و اگر میسر نشود من حق خود را بتو بخشیدہ ام
ہمانجا سکونت اختیار نما کہ حق او شان بذمہ ما نماند

توطن در یوسف زئی

بہ اجازہ مادر مہر بانم در یوسف زئی توقف اختیار نمودم و تمام مردم
را بہ راہ حق ترغیب می دادم و ایشان دائماً بہ طریق حق روان بودند تاز مانیکہ
بیر تاریک ملعون و جمال الدین کلال نادان در این ولا پیدا شدند و برخی

از اهالی بدعت این طایفان از دین محمدی اعراض نموده پیروئی ایشان را اختیار نمودند و از جهت شومیت ایشان خداوند این طائفه را به غضب اکبر شاه مغولی گرفتار نمود اکثر اهالی به تاراج رفتند و مملکت از دست شان بیرون شد حضرت فرموده که هر قومیکه رفض و بدعت در ایشان رائج گردد مملکت ایشان به قهر فرما نفرمای جا بر گرفتار میشود.

دو رة اصلا حات

در ویزه مینگارد: شیخ ما عادت داشت که در اطراف و جوانب این علاقه (یوسف زائی) برای امر معروف دوره ها میفرمود. چنانکه کدام مبتدع پیدا میشد برای حصول رضای خداوند تعالی نه برای وصول به عز و جاد با او مناظره میفرمود تا که او را ملزم میساخت و در عوام و خواص به او از بلند اعلان الزام او را ابلاغ میداشت و میفرمود که از متابعت این مبتدع دست برداشته دائما خود را از او نگه دارید تا هلاک ابدی بشما متوجه نگردد.

نفوذ و اثر سید علی ترمزی در آن ولا

در ویزه میگوید: افغانهای آن زمان عادت داشتند که کدام شیخ یا عالم نوی اگر در علاقه ایشان ظهور می نمود تا زمانیکه از نظر شیخ ما (سید علی ترمزی) یا خود این فقیر (درویزه) آنرا نمیگذشتانند اقوال و اعمال او را اعتبار نمیدادند رؤسای قوم فراهم میشدند و آن عالم یا شیخ نوی را با ما مواجهه می نمودند تا با او جهت اظهار حقیقت مناظره نماییم.

مناظره سید علی ترمزی با عمر و چالاک

شیخ عمر و پیر چالاک دو برادر پیمشوا یان ختک بودند و به این ولا آمدند